

Στα Μυστικά του Βάλτου"

της Πηνελόπης Δέλτα

Η υπόθεση του βιβλίου
σε περίληψη και εικονογράφηση
της Ε΄ τάξης του 6ου Δημοτικού
Σχολείου Νάουσας

2012- 2013

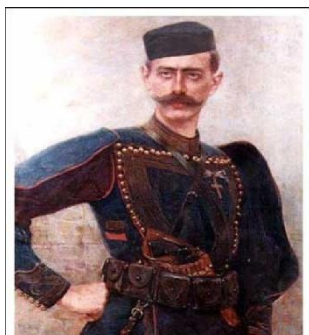
ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΟΥΜΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΗΣ ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ ΔΕΛΤΑ.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΔΕΛΤΑ

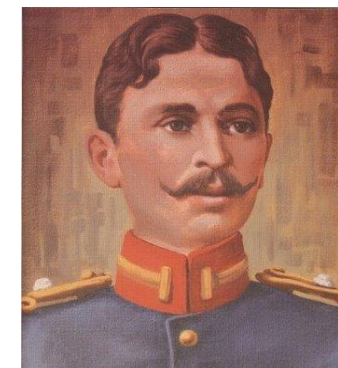
Η Μακεδονία μας υπέμεινε την τούρκικη σκλαβιά για πεντακόσια περίπου χρόνια. Όταν πλησίαζε ο καιρός οι Τούρκοι να φύγουν, εμφανίστηκε ένας ακόμη εχθρός, οι Βούλγαροι. Στην αρχή έλεγαν ότι ήρθαν για να βοηθήσουν τους Μακεδόνες να ελευθερωθούν από τους Τούρκους. Γρήγορα όμως φάνηκαν οι πραγματικές προθέσεις τους. Ήθελαν τη Μακεδονία δική τους!! Η βοήθεια που επίμονα ζητούσαν οι Μακεδόνες από την ελεύθερη Ελλάδα στάλθηκε το 1904. Τότε ήταν που άρχιζε και ο ένοπλος Μακεδονικός Αγώνας, που θα τέλειωνε το 1908.

Πολλοί Έλληνες αξιωματικοί, εγκαταλείποντας τις ανέσεις τους στην ελεύθερη Ελλάδα, ήρθαν στη Μακεδονία για να βοηθήσουν.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΕΛΑΣ

Ανάμεσά τους και ο Παύλος Μελάς, που έγινε σύμβολο αυτού του αγώνα. Όταν στα 1904 σκοτώθηκε πολλοί έτρεξαν να εκδικηθούν το θάνατό του. Ο κεντρικός ήρωας του βιβλίου "Στα Μυστικά του Βάλτου" ήταν ένας από αυτούς, που μπήκαν στη Μακεδονία για να πάρουν πίσω το αίμα του Μελά και να διώξουν τους Βούλγαρους. Ήταν ο Σαράντος Αγαπηνός ή όπως όλοι τον ήξεραν ο Τέλλος Άγρας- ο ήρωας του Βάλτου.

ΤΕΛΛΟΣ ΑΓΡΑΣ

Μαζί του, μέχρι το τέλος συναγωνιστής και φίλος αγαπητός, ένας άλλος Έλληνας, ο υποναύαρχος Ιωάννης Δεμέστιχας. Από τον Ιωάννη Δεμέστιχα ή αλλιώς καπετάν Νικηφόρο, η Πηνελόπη Δέλτα πληροφορήθηκε μεγάλο μέρος της δράσης του Άγρα για να γράψει το βιβλίο της.

Κ. ΣΑΡΡΟΣ

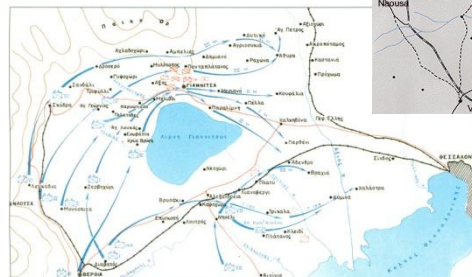
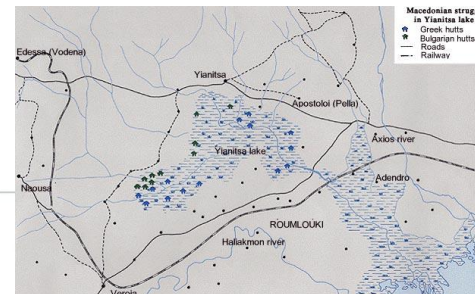
ΤΕΛΛΟΣ ΑΓΡΑΣ

Ι. ΔΕΜΕΣΤΙΧΑΣ

Η ιστορία διαδραματίζεται στη λίμνη των Γιαννιτσών, που οι ντόπιοι τότε την έλεγαν Βάλτο.

Οι κομιτατζήδες είχαν μετατρέψει το Βάλτο σε λημέρι, από όπου εξορούσαν και σκόρπαγαν το θάνατο σε όσους επέμεναν να δηλώνουν Έλληνες. Μη μπορώντας κανείς να τους εντοπίσει στον δύσβατο Βάλτο, έμεναν ατιμώρητοι...

έλεγχο της έκβασης του διώξει τους Βούλγαρους

Η σημασία του Βάλτου για τον Αγώνα ήταν τεράστια. Ο Άγρας ήξερε ότι όποιος θα είχε τον έλεγχο του Βάλτου θα είχε και τον Αγώνα. Μπήκε λοιπόν στη λίμνη με ένα και μοναδικό σκοπό. Να από εκεί και να πάρει αυτός τον έλεγχο του Βάλτου.

Ενθουσιασμένοι οι ντόπιοι από τον ερχομό του έτρεξαν να βοηθήσουν. Ανάμεσά τους και οι ήρωες του βιβλίου μας...

Ο μικρός Αποστόλης, ο οδηγός, που ήξερε τη λίμνη σαν την παλάμη του, όπως έλεγε...

Ο μικρούλης ο Γιωβάν, το Βουλγαράκι, που μισούσε τους Βούλγαρους...

Η ηρωική δασκάλα, η κυρία Ηλέκτρα, που άφοβα και κάτω από τη μύτη Βουλγάρων και Τούρκων μετέφερε μηνύματα και όπλα στους Έλληνες αντάρτες.

Ο Βασίλης, που πολέμησε στο πλευρό του Παύλου Μελά και γι' αυτό οι Βούλγαροι έκαψαν το χωριό του. Σκότωσαν τη μάνα του, τη γυναίκα του και πήραν το γιο του...

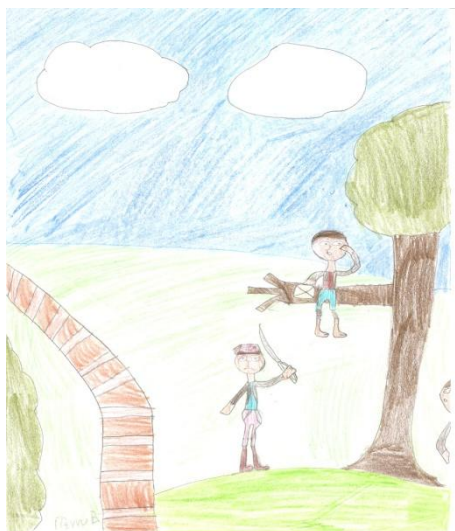

Ο Περικλής, εθελοντής από τη νότια Ελλάδα και το σκυλάκι του, ο Μάγκας, που μυρίζονταν τον εχθρό...

Όλα ξεκίνησαν στις αρχές του 1907 και είναι όλα πέρα για πέρα αληθινά

Ο Αποστόλης αν και πολύ μικρός, γύρω στα 17, ήταν ο καλύτερος οδηγός της λίμνης και της περιοχής γύρω από αυτήν.

Ήταν πάντα ντυμένος σα Βούλγαρος, μιλούσε τη γλώσσα τους κι εκείνοι τον περνούσαν για δικό τους.

Για τις ανάγκες του Μακεδονικού Αγώνα μετέφερε μηνύματα και όπλα, κάτω από τη μύτη των Τούρκων και των Βουλγάρων

Πολλές φορές έτρεχε χιλιόμετρα από το ένα μέρος στο άλλο για να μεταφέρει μηνύματα στους Έλληνες αντάρτες.

Έξερε τις πιο σύντομες και ασφαλείς διαδρομές μέσα και έξω από το Βάλτο. Συχνά μετέφερε αντάρτες που έφταναν από τη νότια Ελλάδα στη λίμνη.

Αυτός είχε μεταφέρει και τον καπετάν Άγρα λίγους μήνες πριν από τις εκβολές του Λουδία στις Κάτω Καλύβες.

Καταφύγιο και παρηγοριά και για τα δυο ορφανά, η κυρία Ηλέκτρα, η δασκάλα. Το Σχολείο του Ζορμπά, το σχολείο της, έγινε το σπιτικό, που ποτέ δεν είχε ο Γιωβάν. Και στα όνειρα του μικρούλη οι άγγελοι είχαν το πρόσωπό της.

Ο καλύτερός του φίλος και το δεξί χέρι του Αποστόλη ήταν ο μικρούλης ο Γιωβάν, το Βουλγαράκι. Ο Γιωβάν λάτρευε τον Αποστόλη γιατί τον είχε σώσει από τον Άγγελ Πέιο, τον Βούλγαρο θείο του, που τον βασάνιζε.

τους κομιτατζήδες.

Η κυρία Ηλέκτρα, ήταν μία από τις ηρωικές δασκάλες εκείνης της εποχής που έταξαν σκοπό της ζωής τους τη διαφύλαξη του ελληνισμού και της ορθοδοξίας στην διπλά κατακτημένη Μακεδονία. Με κίνδυνο τη ζωή της πρόσφερε καταφύγιο σε αντάρτες, ιερείς και σε κάθε κυνηγημένο από

Είχε μετατρέψει το Σχολείο της στο ασφαλέστερο κρυφήγετο των μακεδονομάχων. Ήταν επίσης σύνδεσμος των αγωνιστών με το προξενείο της Θεσσαλονίκης και τον Λάμπρο Κορομηλά, που συντόνιζε τον Αγώνα.

Στον εντοπισμό των Βουλγάρων τον βοήθησε και ο μικρός Γιωβάν, που έμοιαζε να γνωρίζει πολλά. Οι πληροφορίες των δύο μικρών προσέφεραν μεγάλη βοήθεια στον Άγρα, ο οποίος κατάφερε με μια αιφνιδιαστική επίθεση να πάρει υπό τον έλεγχό του μια μεγάλη καλύβα πολύ κοντά στην καλύβα των Βουλγάρων, την Κούγκα.

να πάρει την καλύβα από τους Βούλγαρους για να αποκτήσει έτσι τον έλεγχο της λίμνης.

Αμέσως ο Γιωβάν από ύποπτο Βουλγαράκι έγινε ...Ο ήρωας της μέρας

Στο μεταξύ από τα κουνούπια και την υγρασία του Βάλτου ο καπετάν Άγρας αρρώστησε σοβαρά. Υψηλοί πυρετοί, οι θέρμες, τον ταλαιπωρούσαν.

Την ίδια στιγμή οι Βούλγαροι αγριεμένοι από τις νίκες των Ελλήνων, εξορμούσαν στα χωριά γύρω από τη λίμνη και κατέστρεφαν ό,τι έβρισκαν στο δρόμο τους.

Έπρεπε πάση θυσία να ειδοποιηθεί ο "Δεσπότης", ο Λάμπρος Κορομηλάς, στο προξενείο της Θεσσαλονίκης. Μόνο αυτός μπορούσε να αποφασίσει πώς θα έπρεπε να οργανώσουν τις κινήσεις τους οι Έλληνες.

Και πάλι ο μικρός Γιωβάν αναλαμβάνει και κατορθώνει να δώσει ένα γράμμα εκεί που πρέπει, ώστε να φτάσει με ασφάλεια στο "Δεσπότη". Η αμοιβή του αυτή τη φορά ήταν μια ολοκαίνουρια φορεσιά, δώρο της κυρίας Ηλέκτρας. 24Με την καινούρια φορεσιά άρχιζε και η καινούρια ζωή του Γιωβάν. Από εδώ και πέρα θα έμενε πια μόνιμα στο σχολείο μαζί με την κυρία Ηλέκτρα.

Πέταξε τα παλιά κουρελιασμένα ρούχα του και άφησε πίσω του για πάντα τη ζωή με το Βούλγαρο θείο του, που τον βασάνιζε. Στα χωριά γύρω από το Βάλτο όμως τα προβλήματα συνεχίζονταν... Οι Βούλγαροι έκλειναν τα περάσματα της λίμνης για να σταματήσουν τις επιδρομές του Άγρα.

Η έφοδος του Άγρα απέτυχε και ο ίδιος τραυματίστηκε πολύ σοβαρά. Οι άντρες του τον μετέφεραν αναισθητο στη Θεσσαλονίκη. Πίσω στο Βάλτο είχε μπει για τα καλά ο χειμώνας. Νεροποντές και παγωνιές έκαναν τη ζωή των μακεδονομάχων πολύ δύσκολη. Όσοι αγωνιστές απέμειναν στη λίμνη υπέφεραν από ρευματισμούς και ελονοσία.

Παρόλα τα εμπόδια των Βουλγάρων όμως, ο Άγρας επιχείρησε επίθεση εναντίον τους. Δεν θα μπορούσε κανείς να τον σταματήσει, ούτε η άσχημη κατάσταση της υγείας του... Και η νίκη του θα ήταν βέβαιη αν δεν πάθαιναν αφλογηστία τα όπλα του... Τέτοια τούς έστειλαν για να πολεμούν...!

Για καλή τους τύχη όμως έφτασαν στη λίμνη ενισχύσεις. Άντρες ξεκούραστοι, υγιείς, ετοιμοπόλεμοι.

Πολλοί εθελοντές από κάθε γωνιά που κατοικούνταν από Έλληνες έτρεχαν στη Μακεδονία για βοήθεια, Κρητικοί, Κύπριοι, Μεσσήνιοι, Αθηναίοι ... Ο καθένας με την προσωπική του ιστορία κι όλοι για ένα σκοπό, να διασώσουν τον ελληνισμό και την ορθοδοξία στη βασανισμένη Μακεδονία.

Ανάμεσα στους νεοφερμένους ο Μήτσος, ο Βασίλης, ο Περικλής και το σκυλάκι ο Μάγκας.

Το σκυλάκι του Περικλή, ο Μάγκας, δεν ήταν ένα συνηθισμένο σκυλί. Μυρίζονταν την

κακία και εντόπιζε τον εχθρό, πριν ακόμα εμφανιστεί.

Τα ξαδέρφια, ο Μήτσος και ο Περικλής, ήρθαν στη Μακεδονία για να τιμήσουν τη μνήμη του παππού τους, που πολέμησε στην επανάσταση του 1821. Ο Βασίλης Ανδρεάδης κατάγονταν από ένα χωριό έξω από τη Νάουσα. Οι κομιτατζήδες το έκαψαν, σκότωσαν τη μάνα και τη γυναίκα του και πήραν το γιο του. Ήθελαν έτσι να τον τιμωρήσουν που αγωνίστηκε στο πλευρό του Παύλου Μελά και να

τρομοκρατήσουν όσους θα σκέφτονταν να τον μιμηθούν...

Την εποχή, που έφτασε στο Βάλτο ο Βασίλης, άρχισε να εμφανίζεται άλλοτε ως παπάς και άλλοτε σαν αντάρτης, ένας πανύψηλος γεροδεμένος άντρας.

Και κατά ένα πολύ περίεργο τρόπο όλοι οι φονιάδες που γύρευε ο Βασίλης άρχισαν ένας- ένας να εκτελούνται...

Ο Βασίλης που για κάποια χρόνια έφυγε από τη Μακεδονία, ξαναγυρνούσε τώρα για να εκδικηθεί τους φονιάδες και

να βρει το γιο του... Βοηθό του στην αναζήτηση του γιου του είχε τον Αποστόλη. Και ο μικρός Γιωβάν προσπάθησε να τον βοηθήσει, αλλά ο Βασίλης δεν συμπαθούσε τον μικρούλη και τον φώναζε υποτιμητικά Βουλγαράκι. Ο Βασίλης μισούσε τους Βούλγαρους και αντιπάθησε από την αρχή τον Γιωβάν.

Όταν ο Βασίλης προσπάθησε να βρει αυτόν τον άντρα, που κάποιοι έλεγαν ότι ήταν ο καπετάν Ακρίτας, ανακάλυψε ότι ο μυστηριώδης άντρας ήταν ο αδερφός της γυναίκας του, ο Γρέγος. Ο Γρηγόρης ή Γρέγος, Μακεδόνας στην καταγωγή ήρθε κι αυτός να πάρει εκδίκηση για τη δολοφονία της αδερφής του.

Στο μεταξύ ο καπετάν Νικηφόρος, που αναπλήρωνε προσωρινά τον Άγρα στην Κούγκα, οργάνωνε κάτω από άσχημες καιρικές συνθήκες πολεμικές επιχειρήσεις εναντίον των Βουλγάρων με μεγάλη επιτυχία. Η κυριαρχία των Κομιτατζήδων άρχιζε να κλονίζεται σοβαρά! Τα νέα έφταναν ως τη Θεσσαλονίκη και τον

Άγρα, που τίποτα πια δεν μπορούσε να τον κρατήσει μακριά από τη λίμνη.

Η επιθυμία του Άγρα να ξαναμπει στη λίμνη δεν πραγματοποιήθηκε. Με διαταγή του "Δεσπότη" και για λόγους υγείας, έπρεπε να πάει στη Νάουσα. Η Νάουσα πόλη "καθαρή" από φίλους των Βουλγάρων ήταν τοπικό

συντονιστικό κέντρο. Εκεί ο Άγρας θα συντόνιζε τις κινήσεις των ανταρτών και θα φρόντιζε για τον ανεφοδιασμό τους.

Λίγο έξω από τη Νάουσα, στον Κοπανό, ο Άγρας ζήτησε από κάποιον χωρικό να φιλοξενήσει αυτόν και τους άντρες του.

Ο γέρος που το κατοικούσε όμως ήταν φίλος των Βουλγάρων κι είχε γιο κομιτατζή, τον Παζαρέντζε. Έναν από τους φονιάδες που έψαχνε ο Βασίλης. Όχι μόνο δεν τους άνοιξε, αλλά επιχειρήσε και να σκοτώσει τον Άγρα. Ο Άγρας συγχώρησε το γέρο, που τον άφησε να φύγει και διανυκτέρευσε στο χωριό. Όταν την άλλη μέρα το πρωί ξεκίνησαν για τη Νάουσα, ο γέρος επιχειρήσε πάλι να τον σκοτώσει.

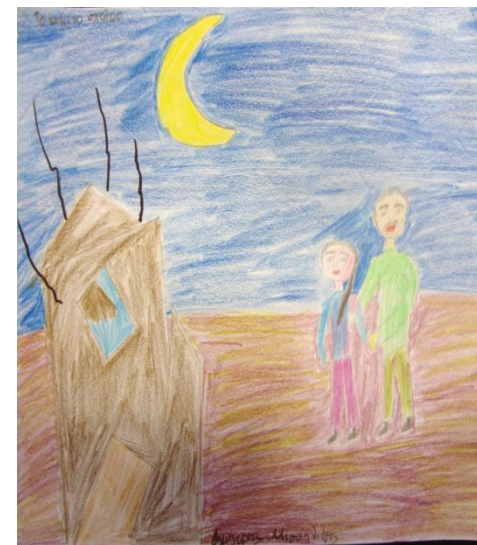
Ευτυχώς τον εντόπισε έγκαιρα ο Βασίλης και τον συνέλαβε. Ξαφνικά όμως ο γέρος, που είχε αναγνωρίσει τον Βασίλη, άρχισε να του περιγράφει πώς αυτός και ο γιος του σκότωσαν τη μάνα και τη γυναίκα του. Του είπε μάλιστα πως οι Έλληνες σκότωσαν το γιο του. Και όσο του έλεγε αυτά ειρωνεύονταν τον πόνο και την αγωνία του Βασίλη. Ο Βασίλης τότε δεν άντεξε και τον σκότωσε.

Η κυριαρχία των Βουλγάρων μετά τις νίκες του καπετάν Νικηφόρου στο Βάλτο άρχισε να κλονίζεται και στα γύρω χωριά. Οι κομιτατζήδες άρχισαν να υποπτεύονται τους πάντες. Το σχολείο της κυρίας Ηλέκτρας, στο Ζορμπά, το είχαν από καιρό υπό παρακολούθηση.

Τώρα που τα πράγματα γίνονταν δύσκολα γι' αυτούς είχαν αποφασίσει να μη δείξουν έλεος. Όταν μέσα στη νύχτα επιτέθηκαν στο σχολείο της, η δασκάλα, η κυρία Ηλέκτρα, τους αντιμετώπισε σαν δέκα άντρες μαζί. Οι κομιτατζήδες μη μπορώντας να την αναγκάσουν να βγει, έβαλαν φωτιά στο σχολείο.

Οι αντάρτες λυπήθηκαν πολύ που δεν κατάφεραν να τη σώσουν. Έτρεξαν στο καμένο σχολείο κι εκεί διαπίστωσαν πως το κρυσφήγετο που κάποτε έσωζε μακεδονομάχους, είχε καταφέρει να σώσει και εκείνη. Όσο για το Γιωβάν είχε φροντίσει η ίδια να τον φυγαδεύσει πριν την επίθεση.

Οι Έλληνες περνούσαν τώρα πια στην αντεπίθεση και κτυπούσαν χωριά, που θεωρούνταν "βουλγάρικες φωλιές". Αν και οι εντολές των Ελλήνων καπεταναίων ήταν να μην πειραχτούν τα γυναικόπαιδα και οι γέροι, κάποιοι πολεμώντας χτυπήθηκαν.

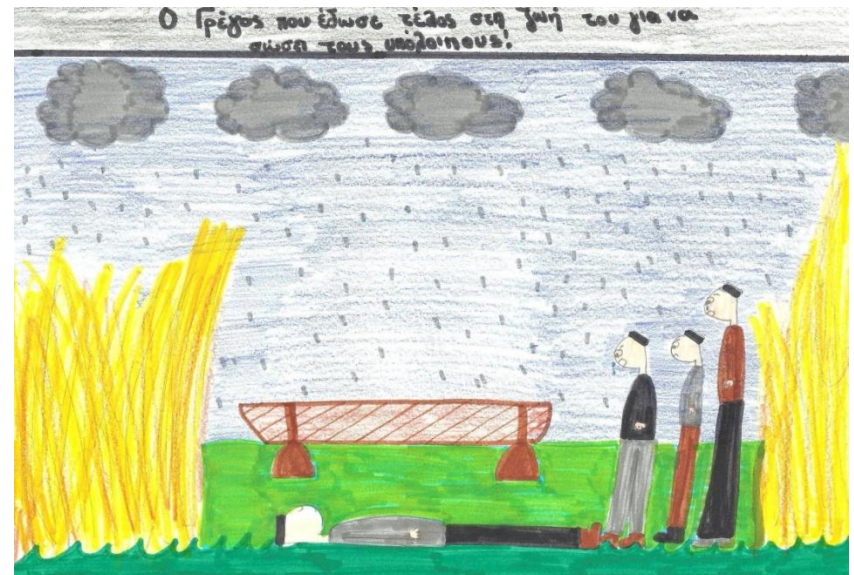
Στο μεταξύ οι αντάρτες οργάνωσαν άλλη μια μεγάλη επιχείρηση: Επίθεση στα Κουρφάλια

Οι Βούλγαροι είχαν πολλές απώλειες.

Και οι Έλληνες όμως θρηνούσαν το χαμό του Γρέγου. Ο Γρέγος τραυματίστηκε σε μια πάλη μ'έναν από τους φονιάδες που γύρευε... Όταν οι Έλληνες τον βρήκαν χτυπημένο προσπάθησαν να τον πάρουν μαζί τους. Ο Γρέγος ήξερε καλά ότι αυτή η καθυστέρηση θα σήμαινε το χαμό όλων. Μη μπορώντας να τους πείσει να τον αφήσουν, έβαλε ο ίδιος τέλος στη ζωή του.

Πάνω από το πτώμα μιας άτυχης Βουλγάρας βρήκαν τότε, στην καταστροφή του Μπόζετς, οι αντάρτες το Γιωβάν να θρηνεί. Όλοι πίστεψαν πως έκλαιγε για τη μάνα του γιατί κάποιος τον άκουσαν να τη φωνάζει έτσι.

Τον Γρέγο τον έθαψαν η κυρία Ηλέκτρα και ο Γιωβάν. Ότι βρήκαν επάνω του το παρέδωσαν στο Βασίλη. Κανένας όμως τότε δεν ήξερε πως κάποιο από τα πράγματα του Γρέγου έλειπε. Κάτι που το είχε πάρει ο Γιωβάν. Κάτι που το κρατούσε κρυμμένο κοντά στην καρδιά του και κάθε, που το κοιτούσε, έκλαιγε απαρηγόρητος...

Αγνός άνθρωπος καθώς ήταν ο Άγρας πείστηκε. Μάταια οι ντόπιοι προσπάθησαν να του αλλάξουν γνώμη. Εκείνοι ήξεραν τη δολιότητα των Βουλγάρων. Ο Άγρας είχε πάρει όμως την απόφασή του. Θα πήγαινε... Ο Ζλατάν υποδέχτηκε με υποκριτική ευγένεια τον Άγρα και το Ναουσαίο, Αντώνη Μίγγα, που τον συνόδευε... Όταν σιγουρεύτηκε όμως ότι είναι μόνοι και άοπλοι, τους συνέλαβε και τους έδεσε. Έδωσε την ευκαιρία στο Μίγγα να φύγει, αλλά αυτός αρνήθηκε να εγκαταλείψει τον αρχηγό του.

Οι Βούλγαροι βλέποντας ότι με τα όπλα δεν μπορούσαν πια να επιβληθούν στους Έλληνες αποφάσισαν να χρησιμοποιήσουν δόλο. Άντρες του αρχικομιτατζή Ζλατάν έστειλαν μήνυμα στον Άγρα ότι δήθεν θέλουν να πάνε με το μέρος των Ελλήνων. Κι αν και αυτός το επιθυμούσε, έπρεπε να δεχτεί να συναντηθεί μόνος και άοπλος με το Ζλατάν, για να το κανονίσουν.

Και για παραδειγματισμό και εκφοβισμό των ελληνικών πληθυσμών, έσερναν τους δυο εθνομάρτυρες από το ένα χωριό στο άλλο και για μέρες τους κακοποιούσαν...

Ώρες ατέλειωτες έψαχνε το Γιωβάν ο Αποστόλης... Αν δεν είχαν μαζί τους το Μάγκα μπορεί και να μην τον έβρισκαν ποτέ... Γρήγορα διαπίστωσαν ότι ήταν βαριά πληγωμένος και προσπάθησαν να τον βοηθήσουν.

Κανένας δεν είχε ακόμα αντιληφθεί ότι όλα όσα γίνονταν τα παρακολουθούσε ο μικρούλης ο Γιωβάν. Μόνο όταν προσπάθησε να βοηθήσει τον Άγρα τον πήραν είδηση οι Βούλγαροι. Χωρίς να τον λυπηθούν τότε τον έριξαν σε έναν γκρεμό.

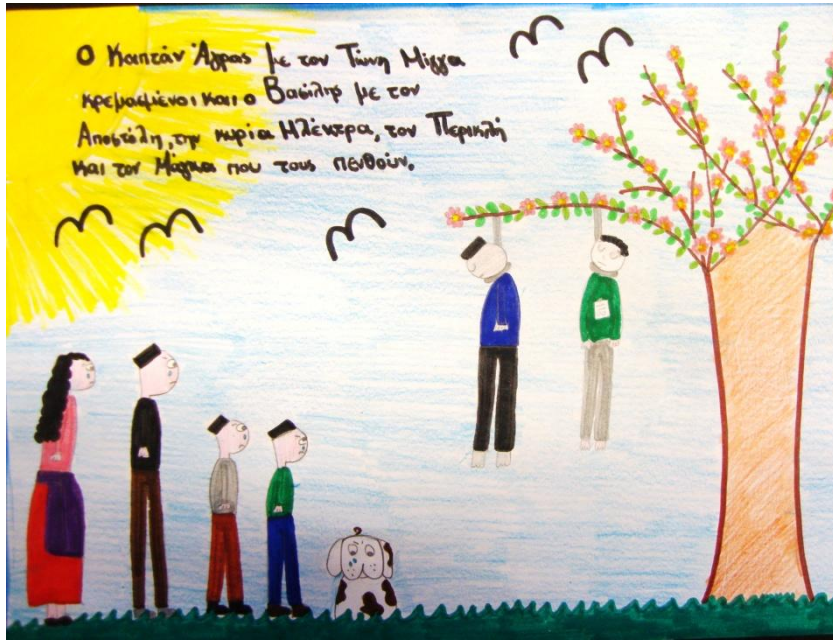
Ο Βασίλης προσπάθησε να του βγάλει τα ρούχα για να δει τις πληγές του. Έμεινε άφωνος όμως και ακίνητος να κοιτάει την πλάτη του μικρού. Μια μεγάλη ελιά στην πλάτη του Γιωβάν, μια ελιά όμοια με αυτήν που είχε και ο Θοδωράκης του, ο γιος του, στο ίδιο σημείο, του έκοψε την αναπνοή...

Όσοι φρόντισαν το μικρό Γιωβάν, το θοδωράκη, στις μέρες που ακολούθησαν τ'ξεραν πως ο μικρός δεν είχε ελπίδες να ζήσει. Ο μικρούλης, που βρήκε τις αισθήσεις του και αναγνώρισε στο πρόσωπο του Βασίλη τον πατέρα του, μίλησε για πρώτη φορά για όσα έζησε. Όσα δεν ήθελε να θυμάται, γιατί τον πλήγωναν. Έκλαιγε, είπε, κάθε φορά που έβλεπε σκοτωμένη γυναίκα. Έκλαψε και πάνω από τη σκοτωμένη Βουλγάρα, γιατί θυμήθηκε τη μάνα του, που μπροστά του σκότωσαν οι κομιτατζήδες, πριν τον αρπάξουν.

Πέθανε στην αγκαλιά του πατέρα του ευτυχισμένος. Ήξερε πως κάποια μέρα θα αντάμωναν πάλι και τότε θα ήταν για πάντα μαζί...

Λίγες μέρες αργότερα, ο Μάγκας πάλι, θα έβρισκε το χαμένο αρχηγό και τον Μίγχα. Κρεμασμένους σε μια καρυδιά λίγο έξω από την Έδεσσα, ανάμεσα σε δυο χωριά, που σήμερα λέγονται Άγρας και Καρυδιά.

Το έθνος των Ελλήνων θρήνησε το θάνατο του Άγρα, όπως πριν λίγα χρόνια είχε θρηνήσει το θάνατο του Παύλου Μελά...

Ο Ζλατάν, ο τελευταίος από τους φονιάδες που γύρευε ο Βασίλης και δειλός δολοφόνος του Άγρα, δεν άργησε να τιμωρηθεί. Τον εντόπισε ο Μάγκας στο Βάλτο και τον τραυμάτισε ο Περικλής.

Τραυματισμένο και φοβισμένο τον βρήκε ο Βασίλης και τον σκότωσε. Πήρε έτσι πίσω το αίμα του Άγρα, της γυναίκας του, της μάνας του, του γιου του, του Γρέγου...

Δυστυχώς ο Περικλής τραυματισμένος άφησε την τελευταία του πνοή στα νερά του Βάλτου... Κι ο Μάγκας πνίγηκε προσπαθώντας να τον βγάλει στη στεριά... Ο Περικλής κι ο Μάγκας ήταν και τα τελευταία θύματα της ιστορίας... Η κυρία Ηλέκτρα επικηρυγμένη από τους κομιτατζήδες, έφυγε από τη Μακεδονία μαζί με τον Μήτσο που της ζήτησε να τον παντρευτεί. Οι υπόλοιποι έμειναν πίσω!

Άλλωστε ο Αγώνας ακόμα συνεχίζονταν...

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΕΛΙΚΟ ΠΡΟΪΟΝ ΜΙΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ -ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΥΕΛΙΚΤΗΣ ΖΩΝΗΣ- ΜΕ ΘΕΜΑ:

Η ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΔΕΛΤΑ ΚΑΙ Ο ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ "ΣΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΒΑΛΤΟΥ"

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ
ΤΗΣ Ε΄ ΤΑΞΗΣ ΤΟΥ 6ΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΝΑΟΥΣΑΣ

Για τις ανάγκες του βιβλίου εργάστηκαν με αλφαβητική σειρά οι μαθητές/τριες:

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΕΝΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ:

Ασιατίδου Ελένη
Βαλαβάνη Εμμανουέλα
Βισαρίου Παναγιώτα
Γκίνι Εμιλιάνο
Γυρούση Δήμητρα
Δάιου Εμμανουέλα
Ιτσκάρα Κατερίνα

Καϊμάκη Φρειδερίκη
Κασάπης Ιωάννης
Κυριακίδης Νικόλαος
Μακρής Ιωάννης
Μισαηλίδης Δημήτριος
Νάτσιος Σταύρος
Παπαγεωργίου Αριάδνη

Τζιμίτση Μαρία
Τόσκας Στέλιος
Τσέλιος Δημήτριος
Τσιάντσιος Γεώργιος
Χατζησυλλή Στεφανία -Ειρήνη

ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΑΙ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΥΛΙΚΟΥ:

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ: Κασάπης Ιωάννης
Τσιάντσιος Γεώργιος

ΗΡΩΕΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: Κασάπης Ιωάννης
Μακρής Ιωάννης
Μισαηλίδης Δημήτριος
Τσέλιος Δημήτριος
Τζιμίτση Μαρία

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ:

Ίδρυμα Μουσείου Μακεδονικού Αγώνα
www.google.gr

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΟΥ:

Τσάντζου Ελένη, η δασκάλα της τάξης

6ο Δημοτικό Σχολείο Νάουσας

2012 - 2013